

Kunžacký zpravodaj

100 let názvu Kunžak

Z letního koncertu

Ocenění práce Ladislava
Schmieda

Jak vznikl nápad oslavit 100 let přejmenování obce?

Odpověď na tuto otázku je velmi jednoduchá. Hledala jsem v archivu nějaké kulaté výročí týkající se obce Kunžak. Bylo jich několik, ale žádná významná, jednoznačně vyhrálo 100 výročí přejmenování obce Kumžak na Kunžak.

To jsem ještě netušila, co mne čeká. Informaci jsem čerpala z různých materiálů, ale nakonec se ukázalo, že

jediným zdrojem je zápis v kronice obce Kunžak z roku 1923. A že tam je pouze zmínka o to, že výnosem ministerstva vnitra byla obec 23. 6. 1923 přejmenována na Kunžak. Chtěla jsem se dopátrat konkrétní listiny a důvodu, proč byla obec přejmenována. Hledala jsem v různých zdrojích v kunžackém archivu, na internetu,

obrátila jsem se na Okresní archiv v Jindřichově Hradci, kde mne nakonec odkázali na Národní archiv sídlící v Brně. Rozhovor s pracovníkem archivu ve mně vyvolal naději, že se listina objeví. Sdílel mi, že od roku 1920 docházelo k přejmenování obcí velmi často. (Po vzniku Československa v roce 1918 se začaly německé názvy obcí nahrazovat českými.) Poslali jsme oficiální žádost o vyhledání listiny ministerstva vnitra o přejmenování naší obce. Bohužel přišla odpověď, že tato listina ani další údaje se v archivu nenacházejí. Později jsem sama hledala další zdroje, zveřejněny jsou listiny z let 1920 – 21. Rok 1923 nikde uveřejněn není.

Nezbylo tedy než spoléhat na pravdivost údaje z kroniky, ale není důvod tuto informaci zpochybňovat. Bohužel není nám přesně znám důvod přejmenování. Podrobně o tom mluvil Mgr. Ladislav Jandáček při samotných oslavách.

Další komplikace nastala v okamžiku, kdy jsem si uvědomila, že oslavy budou 24. června a ode mne se očekává, že tam promluví o historii obce. Ale já jsem tento den měla jinou předem dlouho plánovanou akci. Účast na svatbě blízkého člena rodiny má přece jenom přednost. Kladla jsem si otázku, koho oslovím, aby mne na oslavách zastoupil. Jediný možný připadal v úvahu Mgr. Ladislav Jandáček. Jednak ho v Kunžaku řada lidí zná z jeho poutavých přednášek, ale hlavně jsem věděla, že je odpovědný, v historii se vyzná a že je skvělý vypravěč. Opět jsem hledala v různých

pramenech a v literatuře a nakonec jsem panu Jandáčkovi zaslala dlouhý text, ze kterého mohl vycházet. Během několika týdnů jsme průběžně text konzultovali. On některé informace ještě ověřoval v archivu, v knihovně a mé podklady doplnil, upřesnil. Nakonec

vznikla velmi zajímavá přednáška. Ráda bych panu Jandáčkovi poděkovala za ochotu, vstřícnost a za odpovědnost při tvorbě přednášky.

A co budeme slavit v roce 2024? Já už to vím. Začneme na jaře a hlavní oslava bude v září. Oslavíme 120 let od postavení školy na náměstí.

Eva Krafcová, kronikářka obce

KUNŽAK

Na otázku, kdy vznikl Kunžak, není lehké odpovědět. Jeho nejstarší částí je Velké Podolí. Ve 2. pol. 13. století byla vedle něho založena nová osada, dnešní Kunžak. Samotný název města je zaznamenán poprvé roku 1288, a to v podobě Cusek. Jedná se o zastaralý a zkrácený tvar názvu Königseck-královský újezd, výběžek, nebo cip. Vraťme se krátce do 2. pol. 13. stol., kdy u nás vládne Přemysl Otakar II., král železný a zlatý. On byl vládce veškerého území, on – stejně jako jeho předchůdci – propůjčoval, čili dával v léno půdu s šlechticům za zásluhy, a ti mu slibovali věrnost. A když začal Oldřich z Hradce bez králova svolení rozšiřovat svůj majetek na východ, Přemysl Otakar II. zabírá tuto oblast jako „královský újezd“, prostě královské území. Tím vetknul klín, opěrný bod, do tehdejšího panství Vítkovců, stejně tak, jako to učinil v případě založení Českých Budějovic či Zlaté Koruny. I sem tedy, do míst dnešního Kunžaku, přichází lokátor, tedy odborník, který měl z pověření toho, kdo území vlastnil, vybrat vhodné místo pro založení města či vesnice a získat kolonisty k usazení na jím zvoleném místě. Za to byl odměňován. Neznamená to, že by Kunžak byl založen přímo Přemyslem Otakarem II., ale muselo to být s jeho svolením jako majitele této oblasti. Německý název Königseck neznamená, že by obyvatele nově vzniklé osady byli Němci – byli to Češi z vnitrozemí, ale němcina byla už za otce Přemysla Otakara II. Václava I. vedle latiny považována za jazyk vyšších kruhů, např. páni z Růže se často prezentovali jako Rosenbergové. A tak vedle Podolí začala v tomto královském výběžku vyrůstat nová osada, která se ovšem po smrti Přemysla Otakara II. vrátila do majetku pánů z Hradce, jejichž zlatá růže v modrém poli se stala i symbolem Kunžaku. Samotný název obce Kunžak, zažíval po dobu svého vývoje celou řadu podob: Cusek, Chunigseck, Kunzeck, Kumžak, dokonce se objevuje podoba Kumžák. Pojmenování Kunžak tak, jak jej známe dnes, bylo ustáleno až v roce 1923. Ministerstvo vnitra ČSR výnosem ze dne 23. 6. 1923, tedy přesně před 100 lety, přejmenovalo město z dosavadního jména Kumžak na Kunžak. Důvod přejmenování není znám. Z původní osady se postupem času vytvořilo město. Král Vladislav II. Jagellonský vyjádřil svou přízeň tím, že listinou z října 1487 povolil Kunžaku výroční trh a každotýdenní trhy ve čtvrtě. V této listině z roku 1487 je také Kunžak poprvé městem nazýván. Dodejme, že výroční trhy trvaly zpravidla týden a byly pochopitelně přínosem pro městkou pokladnu, protože každý trhovec musel zaplatit poplatek. Kunžak do té doby výroční trh neměl, a tak právo výročního trhu se stalo nejstarším kunžackým privilegiem. Trhy se zde konaly na náměstí až do roku 1901 a potom až do roku 1948 na nově zřízeném tržišti proti hřbitovu. Největší rozmach zaznamenaly trhy se skotem, vepří a koňmi na přelomu 19. a 20. století. Množství trhů způsobilo i rozvoj místního pohostinství. Hostinců a výčepů bylo tehdy, tj. ve 20. letech minulého století

v Kunžaku neuvěřitelných dvacet pět. Kunžak měl už od středověku právo várečné, což znamenalo, že se zde mohlo vařit pivo. Pivovar byl u čp. 166 a 167, sklepy byly v čp. 165. Kunžak měl i svůj soud a svou šatlavu, která byla na radnici. Městský soud, který byl představenován purkmistrem a několika radními, se zabýval spíše sousedskými spory, rvačkami, urážkami a promluvkami. Abychom uvedli příklad: V r. 1792 žaloval kunžacký občan J.D. bednář B.D., že jeho ženu zbil, když si pro nádobí na zelí, je-li spravené, přišla. Žalovaný bednář B.D. se vymlouval, že ji bil, ale jen když mu nadávala, že je krobián, když jí kvůli starému dluhu nádobu na zelí nechťl vydat. Ale žena tvrdí, že jí „takový pohľavek dal, že ani dveře neviděla“. Tovaryš A.K. dosvědčil, že neviděl, zda jí mistr uduvil, že slyšel jen bouchnutí, ale neví, zda to bylo do dveří nebo do hlavy. Městský soud uznal, že je neslušné cizí ženu bít, a proto na 24 hodin do arestu mistr B.D. půjde. Rozsudek podepsali soudcové, žalobce i žalovaný... Trest smrti se vykonával na blízkém kopci východně od Kunžaku, dodnes je nazýván Šibenice. Kolik poprav zde bylo vykonáno, nevíme. Jistě jich nebylo mnoho, protože Kunžak neměl svého kata. Jestliže bylo potřeba služeb kata využit, s největší pravděpodobností byl pozván mistr popravčí z Jihlavy či Telče. Hrdelní soud byl v Kunžaku až do doby císaře Josefa II., který výrazně omezil tresty smrti. Zlatý věk zažíval Kunžak v 16. stol., v době Zachariáše z Hradce, kterému patřilo telčské panství včetně Kunžaku. Ke Kunžacké věži přináleželo ještě 11 dalších obcí, např. Mosty, Rozkoš, Střížovice, Vlčice, Lomy, Člunek, Strmilov, Bořetín, Rozvířela se řemesla, obchod, byly zakládány rybníky – Komorník, Hejtman, Zármutek (později nazýván Kravavý). Roku 1553 byla založena škola. Roku 1556 vypukl velký požár, kdy vyhořel i kostel sv. Bartoloměje, byl znovu postaven a byla k němu přistavěna věž. Cílí formový provoz přeměnil město v obchodní a řemeslné středisko. Císař Ferdinand I. roku 1558 vyhověl žádosti Kunžackých a povolil ještě další výroční trh po Všech svatých. Tyto jarmarky trvaly plyných osm dní. K tomuto císaři se váže ještě jedna, poněkud smutnější, vzpomínka. 14. července 1564 projížděl Kunžakem velkolepý smuteční průvod, který věz v Vídni tělo tohoto císaře k pohřbu do Prahy. Pro občany Kunžaku to byla nevědná podívaná. Velké útrapy přinesla 30-letá válka. V letech 1618 – 1620 se několikrát přehnal přes Kunžak vojska obou válčících stran, tj. jak vojska českých stavů, tak vojska císařská. Vojáci nerozeznávali, kdo je přítel a kdo nepřítel, jenom drancovali a plenili. V Kunžaku vypukla bída a moc nechybělo a město zcela zmizelo z povrchu země. Upadala řemesla, obchod. Navíc roku 1622 propukl velký mor. Ale to vše bylo jenom předehrou k dalším tragickým událostem. Roku 1632 se zde objevilo Valdštejnovo vojsko. V dubnu 1632 zde přenocoval sám Albrecht z Valdštejna na své cestě ze Znojma do Písku. Důstojníci žádali stravu i přibytky pro sebe i své žoldáky, kteří olupovali sedláky i řemeslníky, šířili

1899 tělovýchovná jednota Sokol. Během 19. století rostl počet obyvatel. Například roku 1880 měl Kunžak 2415 obyvatel (z toho 2408 Čechů, 7 Němců). Město mělo 288 domů, v nichž žilo 528 rodin. Většina obyvatel byli buď řemeslníci, nebo sedláci. Bylo zde 300 tkalců, kteří v létě pracovali na poli, tkalcovství se provozovalo v zimě. V současnosti má Kunžak sice 500 domů, ale jen 1179 trvale zde žijících obyvatel, tedy o více jak polovinu méně, než v r. 1880... 20. století přineslo tolik změn a událostí, že by se velmi těžko daly shrnout do několika vět. Ve 20. letech minulého století, tedy v době, kdy Kunžak dostával své nové, definitivní jméno, zde existovala již 5 let Československá republika, v níž byl oficiálně jen jeden národ, a to československý a kde úředním jazykem byl rovněž „jazyk československý“. Ústava přitom zajišťovala německé, maďarské a polské menšině naprostou rovnoprávnost. Byly zrušeny šlechtické tituly, všichni byli „občané“. Ústavou z r. 1920 byla zajištěna rovnoprávnost mužů a žen. A hovoříme-li o ženách, tak právě v této době, v polovině 20. let, mizí korzety, zkracují se šaty, vlasy, sukně, nosí se kalhoty, ženy začínají řídit auta a mají volební právo. Pomineme-li první poválečná léta, poznamenaná krizí, nutno říci, že právě již od poloviny 20. let se ČSR rychle hospodářsky vzmahá a jména Tomáš Baťa, Kolben Daněk či Zbrojovka Brno znají v mnoha zemích světa. Nu a v Kunžaku jede naplno Schneiderova pletárna, pletárna paní Košvancové či továrna na výrobu drátěného pletiva pana Hrbotického. A aby bylo i večer jasno, objevuje se v Kunžaku v říjnu 1924 na ulicích elektrické osvětlení. A nikoli na okraj si připomeňme, že se zde, v Kunžaku narodila řada významných osobností; Za všechny jmenujme alespoň Karlu Vobíšovou Žakovou – první českou akademickou sochařku, jejíž socha sv. Vojtěcha zdobí chrám sv. Víta na Pražském hradě, a nelze nevpomenout na červnu 2008, kdy Kunžak navštívil Sir Nicholas Winton, zachránce desítek židovských dětí, jehož jméno nese zdejší škola. O Kunžaku se dočteme v románech Vlasty Javořické a jednou z hlavních postav románů Karla Klostermanna Za štěstím je Matěj Košata z Kumžáku u J. Hradce... Nu a Kunžak je znám i ve vesmíru – jedna z planetek nese jeho jméno. Stalo se tak zásluhou kunžackého rodáka, astronoma Pavla Spurného, který nově objevenou planetku pojmenoval po svém rodišti. Kunžak je na historické hranici Čech a Moravy, je na evropském rozvodí, je v centru České Kanady. Je uprostřed krásné přírody, je příjemným místem k žítí. A proč tedy se v červnu 1923 mění název našeho města z Kumžaku na Kunžak? Oficiální odpověď nikde, bohužel, nenajdeme. Lze tedy jen usuzovat, že tehdejší ministerstvo vnitra vyšlo z toho, že v názvu našeho města byla uprostřed vždy souhláska – n: Königsecke, Cunsek, Chunigseck, Kunzeck – takže „en“ se vrátilo, název byl počestěn a my žijeme již 100 let v Kunžaku.

hrůzu a strach. Pole zůstala ležet ladem, protože nebyly potahy. Tehdejší kronikář napsal, že lidé se plížili obcí ustrašeně a zmlkle. Hrůzu zvyšovaly i požáry, které často propukaly z neopatrnosti vojáků. Dvakrát obsadili město Švédové. Poprvé v r. 1639 před nimi uprchli Kunžačtí do okolních lesů, když před tím odvedli své ženy a děti do Jindřichova Hradce. Podruhé přišli do téměř liduprázdného města Švédové v r. 1648. Mnoho domů bylo pobito, opuštěno či vypáleno. Opuštěný a vydrancovaný zůstal i kostel. Po dlouhé 30-tileté válce se Kunžak začal pomalu vzpamatovávat. Nastalo oživení obchodu, řemesel, zvláště tkalcovství, přibývalo obyvatel. Rozkvět přineslo 18.stol., kdy Marie Terezie a Josef II. potvrzují Kunžaku jeho dřívější privilegia. Marii Terezií někteří tehdejší obyvatelé Kunžaku osobně poznali. Projížděla totiž Kunžakem při své inspekci pošt, a když na místní poštovní stanici shledala nedostatky, zrušila ji. Další zkázu přinesl velký požár, který vypukl roku 1808. Shořelo při něm 105 domů a nebyl ušetřen ani kostel, ze kterého zůstaly jen holé zdi. Ale časy se začaly opět lepší. Císař Ferdinand V. (Dobrotivý) potvrdil dosavadní privilegia a povolil další dva výroční thy. V roce 1836 se v Kunžaku hrálo poprvé ochotnické divadlo a hrálo se česky. Koncem 19. století se začala rozvíjet spolková činnost. Mimo jiné byl založen v roce 1877 Spolek dobrovolných hasičů, v roce

Odhalení pamětní desky kunžackého rodáka pana Ladislava Schmieda

V sobotu 9. září ve 13 hodin odhalil pan místostarosta Jan Dobeš na rodném domě Ladislava

Schmieda čp. 151 v Kunžaku pamětní desku. Pak se přítomní přesunuli na obecní úřad, kde shlédli výstavu o Ladislavu Schmiedovi. Následoval seminář k počtě pana Ladislava Schmieda. V programu vystoupili pan Štěpán Kovář – zástupce České astronomické společnosti, pan Petr Bartoš – zástupce

Hvězdárny Františka Pešty Sezimovo Ústí a zástupce Sluneční sekce České astronomické společnosti, Eva Krafková, – kronikářka obce, Luděk Březina – člen astronomického kroužku. Přítomní občané a zástupci astronomů z několika hvězdáren vyslechli vzpomínky na jeho bohatý život. Přítomní byli seznámeni s prací významného pozorovatele sluneční aktivity, který se zapsal do historie slunečních astronomů, a to dosud největším počtem pozorování (12.500) uskutečněných jedním člověkem – je to nejen český, ale i světový unikát. Pan Schmied pozoroval Slunce a zakresloval

jeho aktivitu od roku 1947 až do své smrti v roce 2012. Na řadu přišly i příhody z jeho života, p ř i p o m e n u t í Astronomického kroužku v Kunžaku a také poznámky k jeho zálibě v pozorování Slunce. Přítomní dostali sborník Ladislav Schmied 12500 krát na Slunci a sborník Expedice za zatměním Slunce 1961 – Bulharsko. Obě publikace zpracovali na Hvězdárně Františka Pešty v Sezimově Ústí. Poděkování za zpracování všech materiálů a přípravu celé akce patří především panu Bartošovi z Hvězdárny Františka Pešty v Sezimově Ústí, a všem ostatním, kteří se na přípravě semináře podíleli a také panu Plíhalovi – současnému majiteli domu čp. 151, který daroval kámen na výrobu pamětní desky.

Eva Krafková

Letní koncert

Letošní letní koncert se konal v sobotu 29. července v 18h v kostele svatého Bartoloměje. Vystoupil zde houslový mistr Václav Hudeček za doprovodu Petra Nouzovského, který hraje na violoncello. Po skončení hudební části následovala beseda s paní Evou Hudečkovou o její nové knize Veselice. Funkce moderátora této besedy se ujal Petr Nouzovský. Připomněl dosavadní tvorbu spisovatelky, která směřovala především na dětské čtenáře. Protože návštěvníci neměli na spisovatelku dotazy, sám jí nasměroval k jejímu povídání o podnětech a inspiraci k napsání Veselice. Paní Hudečková se na závěr dočkala nečekaného zájmu o knihu, do které každému napsala osobní věnování.

Pamětní deska P. Josefa Jílka

Na místní kostel sv. Bartoloměje byla umístěna pamětní deska připomínající P. Josefa Jílka, faráře, který v polovině třicátých let minulého století působil v Kunžaku. Po vypuknutí druhé světové války se zapojil do protinacistického odboje, jako člen buňky Karel odbojové organizace ÚVOD falšoval křestní listy a další dokumenty. V srpnu 1942 byl zatčen a krátce před koncem války byl popraven ve městě Brandenburg an der Havel. Posmrtně mu byl udělen Československý válečný kříž 1939 a medaile Za zásluhy 1. stupně. Pamětní deska byla pořízena díky sponzorskému daru paní J.Š., rodačky z Kunžaku.

Zdroj: encyklopedie Wikipedia

Pouť v Kunžaku

Tradiční Bartolomějská pouť v Kunžaku se konala o víkendu 26.-27.8. Náměstí a přilehlé ulice zaplnily oblíbené atrakce a stánky. V sobotu večer pořádal SDH v hasičárně posezení s harmonikou a bohatým občerstvením. V neděli se konala v kostele poutní bohoslužba, sloužena byla P. Miroslavem Štruncem.

Základní škola Sira Nicholase Wintona Kunžak

1. září do naší základní školy nastoupilo 175 žáků do devíti tříd. Přivítali jsme 22 prvňáčků. Jejich třídní učitelkou je paní Iva Kolářová.

-ek-

Tělovýchovná jednota Sokol – úryvky z kroniky Sokola

Při studiu materiálů v archivu jsem narazila na Kroniku Sokola. Zápisy mi přišly zajímavé a pro dnešního čtenáře i zábavné. Ráda se s vámi o některé ukázky podělím. Eva Krafková

Tělovýchovná jednota Sokol byla v Kunžaku založena v roce 1897 na popud několika bratří, kteří již byli členy Sokola v různých jednotách v místech, kde byli zaměstnáni nebo z různých příčin žili.

Rok 1897

Jan Novák, kovář z čp. 284 o tom vypráví:

Ve svých 17ti letech jsem přišel jako kovářský tovaryš do Litoměřic, kde jsem pobyl 3 roky a navštěvoval tam cvičení Sokola, kde se cvičilo v létě na dvoře tamější malíčké školy, v zimě měla jednota pronajatý sál v hostinci. V létě 1896 jsem se vrátil domů a po cvičení se mi stýskalo. Smluvil jsem se proto se svým bratrancelem Josefem Novákem, studujícím filosofie a usmysleli jsme si založit v Kunžaku jednotu sokolskou, Svůj úmysl jsme svěřili Janu Fr. Šmídovi, který byl zaměstnán v Jindřichově Hradci a v hradecké jednotě byl ve cvičitelském sboru. Ten od založení jednoty zrazoval z důvodu nedostatečného porozumění pro věc sokolskou v místě jako je Kunžak, s potížemi se získáním místnosti pro tělocvičnu, ale slíbil

všemožnou pomoc, kdyby přece jen v Kunžaku jednota založena byla. Varovnému hlasu nebylo dbáno a po dalších úradách jednota založena byla.

Jednota hned ve svých začátcích měla 67 členů.

Rok 1901

Husova oslava konána 5. června. Byl průvod městem, na který bylo pozváno obecní zastupitelstvo, hasiči, živnostenský spolek, hospodářský spolek. Proslov byl před Fričovým hostincem, kde byly v oknech transparenty s obrazy Husa, kalich a Husa na hranici. Pod okny věnce z chvoje, ještě pak rakety a ohňostroj. Báseň "6. července" přednesl bratr E. J. Šmíd. Pořadatelé byli: bratr Foit, Jan F. Šmíd a Fr. Fiala. Bývalý náš jednatel, páter Podlaha křičel a ke křiku nabádal spolu s obchodníkem Antonínem Feytlem: „Kacří! Kacří!“ Jednota se soukromou cestou dověděla, že oslava jest zakázána, poněvadž ale byla neděle a starosta obce nebyl povinen úřadovat, nechal zákaz neotevřen. Přišli četníci ze Strmilova a chtěli schůzi rozhánet. Starosta obce i bratr starosta jednoty jim řekli, že žádný zákaz dosud nedošel a že tedy předpokládali, že oslava je povolena. Četníci ovšem trvali na svém a tu starosta došel domů, poštu došlou otevřel, kde byl i zákaz z hejtmanství a slavnost mezi tím byla u konce. Večer pak byla ve spolkové místnosti družná zábava a oslavováno vítězství nad „mocí“.

Rok 1902

V tomto roce vysázeny na náměstí lípy, které daroval kunžacký rodák řídící učitel F. Feitl z čp. 59 v Podolí. Proti vysazování byli zejména rolníci, a když

bratři Eda Šmíd a Bedřich Fiala rozměřovali vzdálenosti, zakusili mnoho „laskavostí“. U kostela nebylo možno vysadit lípy vůbec pro odpor J. Fialy a A. Vodičky.

5. července konána Husova oslava v sále u Počtů. Průvod po náměstí s hudbou, v sále pak zpěv, proslov evangelického faráře p. Landštáka z Velké Lhoty, společně „Kde domov můj“ při čemž venku ohňostroj. V sále bylo 600 lidí a několik jich v tlačenici omdlelo.

Rok 1903

Pořádána vycházka do Valtínova, kde nás vítala tamější kapela, která se snažila zahráti „Kde domov můj“, což však dopadlo bledě a konečně toho musili nechat, neboť pak hrál jenom bubeník.

Rok 1909

19. prosince sehraána za těžkých podmínek divadelní hra „Jedenáct přikázání“. Rozpory mezi členstvem, vystřídali se režiséři i herci. Hlavně proto, že některé sestry nechtěly hrát s některými bratry a musely se přibrat i nečlenky, aby se představení mohlo uskutečnit. Silvestrovská zábava byla pořádána za týchž nepříznivých podmínek, byla však zdařilá a veselá.

Rok 1913

Vycházka na Tereziínov a do Valtínova byla pořádána 8. června. Na Novém Světě jsme si prohlédli obydlí primitiva jménem Sviták, který se dvěma kozama bydlel v jeskyni pod kamenem, kde měl

i postel i kamna. V roce 1848 byl ve vojsku Kosutově v Uhrách, odkud ujel na bílém koni a přivezl si hojně tereziánských tolarů, o které ho nesevědomití lidé půjčkami připravili. Živil se sbíráním hadrů a lámáním kamene. Jeho největší radostí byla fajfka, bakování a kořalka. Když vyškřábal fajfku, to byla lepší pochoutka než dobrý oběd. Skládal i písničky na různé události kolem na známou notu.

Rok 1922

Bratr starosta E. J. Šmíd připomíná, že je na čase uvažovat o zřízení biografu, dříve než nás někdo v místě předejde. Ačkoli je naše pokladna chudá, je třeba se o toto pokusiti. Jako organizace tělocvičná máme na potřebnou licenci k provozování biografu právo. Byl ustanoven kinoodbor. Duben – Plán s biografem se hatí.

Dne 17. září k uctění zakladatele Sokolstva Dr. M. Tyrše byla u Weintzetzovy kapličky zapálena hranice. Večer byl v tělocvičně uspořádán poslech rozhlasu, ale náš milý rozhlas dal přednost programu z Lucerny, kde jakýsi cizinec dával představení, z jehož výnosu si pak dělal tento výtečník z Pražáků a nás Čechů jen blázný (pravděpodobně to byl francouzský zpěvák Chevalier)..

Krumlík, Roška, Vosolsobě, Krtek, Vondrák, - ,
Krumlík Alf., Vosolsobě J.

Stát zaplatí zájemcům Návrh energeticky úsporných opatření (NEO) pro rodinné a bytové domy

Spolek Energy Centre České Budějovice, který je součástí největší poradenské sítě zaměřené na energetické úspory v České republice - EKIS, oznamuje zavedení nového typu konzultace: Návrh energeticky úsporných opatření (NEO) pro rodinné a bytové domy. Tento nový program je určený pro vlastníky nemovitostí, kteří si přejí snížit svou spotřebu energie.

Jedinečnost programu NEO spočívá v tom, že kromě konzultací poskytuje i možnost vytvoření individuálního Návrhu energeticky úsporných opatření pro každou nemovitost. Energetičtí specialisté provedou zdarma základní zhodnocení renovačního potenciálu budovy, navrhnou úsporná opatření, která reflektují stav budovy a současně zohlední potřeby klienta. Součástí návrhu bude také odhad nákladů spojených s realizací navrhovaných opatření, informace o dostupných dotačních příležitostech a návrhy dalšího možného postupu.

"Díky programu NEO mají vlastníci rodinných a bytových domů možnost vytvořit plán renovací, který lze realizovat najednou nebo postupně, a tím dlouhodobě snížit svou spotřebu energie", uvedla Mgr. Ivana Hlinková, jednatelka Energy Centre České Budějovice. "Chceme veřejnost informovat o možnostech a vhodných energeticky úsporných opatřeních na konkrétních nemovitostech a také o dostupných finančních podporách pro realizaci energeticky úsporných projektů."

Energy Centre České Budějovice je připraveno poskytnout všem zájemcům o energeticky úsporná opatření nezávislou a bezplatnou odbornou pomoc. Možnosti poradenství lze nalézt zde: <https://eccb.info/pro-verejnost/poradenstvi/neo/>.

Tento projekt je financován z prostředků Evropské unie z fondu Next Generation EU.

Kontakt pro dotazy:

Mgr. Ivana Hlinková, jednatelka ECČB

Tel.: 777 03 03 25

ivana@eccb.cz

Občasník Kunžacký zpravodaj,
vydává Obec Kunžak, náměstí Komenského 74, 378 62 Kunžak
IČO: 00246964, MK ČR E 11664, neprodejné.
Kontakt +420 384 399 101, +420 384 399 190, obec@kunzak.cz
Redakce: Josef Drobil, Iva Eichlerová